

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' שעח
ערב שבת קודש פ' וירא,
כ' מרחשון ה'תשפ"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

כל הענינים חדורים בעניני משיח וגאולה / משיחת שי"פ וירא התשנ"ב

זמן הגאולה

8

נבואה גלו"י ממש של בעל יום ההולדת / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

12

שלא ישאר אפי" יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי" / הוראות למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

14

זוהי מלחמת בית דוד בימינו אלו / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כל הענינים חדורים בעניני משיח וגאולה

כימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש! • וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשתוקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחרי הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וירא, ח"י מר-חשון ה'תשנ"ב - מוגה

כמארז⁵ שתינוקות של בית רבן נקראים "משיח". ויש לומר, שבח' היחידה, ניצוץ משיח, היא בהתגלות יותר אצל תינוקות, כיון שהכחות הפנימיים אינם בהתגלות כ"כ (ולכן הכרתם באלקות היא בעצמותו ית', כנ"ל*).

וענין זה נעשה בפועל ובגלוי עי"ז שכאו"א מישראל ממלא את שליחותו של הקב"ה כמרוז גם בתיבת "שליח" בתוספת יו"ד, שרומז על עשר כחות הנפש שבהם נעשית עבודת השליחות, בגימטריא "משיח" – לגלות את הניצוץ משיח שבו, בח' היחידה, שתתגלה ותחדור בגופו הגשמי ובעניניו הגשמיים שבחלקו בעולם, ועד שבצירוף כל הניצוצות דמשיח שבכל ישראל, מתגלה ובא

א. [. .] ע"פ האמור לעיל* שהמציאות ד"וירא אליו ה" קיימת תמיד אצל כאו"א מישראל, וצריכים רק לפעול, שמציאות זו תהי' בהתגלות – יש לומר שכן הוא גם בנוגע להשלימות ד"וירא אליו ה" שבגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו:

ידוע שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח¹, בח' היחידה, שהיא ניצוץ מבחי היחידה הכללית שהיא נשמת משיח², שלכן נקרא כאו"א מישראל בשם "כוכב"³, שמו של משיח, עליו נאמר "דרך כוכב מיעקב"⁴. ומודגש ביותר אצל קטנים מישראל –

(1) מאור עינים ס"פ פנחס.

(2) רמ"ז לזח"ב מ, ב. ולזח"ג רס, ב. ועוד.

(3) ראה ירושלמי מע"ש פ"ד ה"ו.

(4) בלק כד, יז. וראה ירושלמי תענית פ"ד ה"ה.

(5) שבת קט, ב.

(6) ראה לקו"ש חכ"ט ע' 358 ואילך. ועוד.

(* ס"ז בהשיחה (ה'תוועודיות' שם ע' 270).

(* ס"ז בהשיחה (ה'תוועודיות' תשנ"ב ח"א ע' 271).

הנגלית ותורת החסידות תמימה¹³, ובאופן שלימוד תורת החסידות הוא "בעיון הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבתורה"¹⁴, ש"החסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה"¹⁵ – שעי"ז נעשה (מעין ודוגמת) הענין ד"וירא אליו ה'", שעניני אלקות המתבארים בתורת החסידות¹⁶ ("דע את אלקי אביך"¹⁷) באים בראיית עיני השכל.

ועוד והוא העיקר – שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹⁸, שאז יה' לימוד פנימיות התורה (ידיעת אלקות) בתכלית השלימות, כמ"ש¹⁹ "ישקני מנשיקות פיהו", "שיהי' הדיבור עמנו פה אל פה"²⁰, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"²¹, "מאתי" ממש, ולימודה יה' באופן ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי"²², ויתירה מזה, באופן של רא'י, "וירא אליו ה'", "והיו עיניך רואות את מורידך", ברא'י חושית.

וגם ענין זה מודגש בפעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשיחתו הידועה²³ בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד", שתלמידי תומכי תמימים הם

המשיח הכללי, משיח צדקנו, שאז יה' גילוי אלקות בישראל ("וירא אליו ה'") ובעולם בתכלית השלימות.

ובענין זה הוא עיקר הלימוד וההוראה מפרשת וירא – שכאו"א מישראל צריך להשתוקק ביותר להגילוי ד"וירא אליו ה'" בגאולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלוי בו להיות ראוי לכך, עי"ז שכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים להמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה.

ב. ובה ניתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים – שנתגלתה סגולתו המיוחדת של כ"ף מרחשון (שמתברך משבת פרשת וירא ח"י מרחשון) בהולדת אדנ"ע ביום זה (בשנת כתר"א⁷), שבו "מזלו גובר"⁸:

מעניניו העיקריים של אדנ"ע – כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי ידיע", ועאכו"כ לאחר שנתגדל ועד שנתמנה לנשיא בישראל⁹ – ההשתדלות המיוחדת בהענין ד"וירא אליו ה'" (לא רק בנוגע לעצמו¹⁰, אלא גם) אצל כאו"א מישראל, כמודגש בהחידוש שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים¹¹, ישיבה¹² שלומדים בה "תורה

13 שיחת ליל שמח"ת תרנ"ט – "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.

14 שם ע' כג.

15 שם ע' כד.

16 ובפרט במאמרי החסידות שלו, שבהם בולט ומורגש ביותר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקו"ד ח"ב קצו, א. וראה גם ספר-השיחות תנש"א ח"א ע' 18-117).

17 דה"א כ"ח, ט. וראה תניא קר"א קנו, ב. ועוד.

18 ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה – כש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

19 שה"ש א, ב ובפרש"י.

20 צרור המור עה"פ.

21 ישע"י נא, ד. ויק"ד פי"ג, ג.

22 ירמי' לא, לג.

23 שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז, ב ואל"ך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואל"ך.

7 שיש בזה שני כפי"ן, שהוא רומז לכתרא עלאה (קונטרס "חנוך לנער" ע' 8).

8 ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח, ובקה"ע שם.

9 לאחר השתלקות אביו, אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי תרמ"ג* – שבשנה זו התחילה שנת המאה ועשר להתחלת נשיאותו.

10 כמודגש גם בפתגמו הידוע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" אזי "ידיעתני הויתני" (ראה סה"ש הש"ת ע' 26. תש"ג ע' 63. תש"ה ע' 85).

11 להעיר מהשייכות ד"תמים" למצות מילה – כמ"ש "התהלך לפני והי' תמים" ע"י המילה (לך לך יז, א ובפרש"י).

12 מלשון "יושב ועוסק בתורה", היינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התיישבות.

(* ולהעיר שהמאמר הראשון שאמר ברבים (בליל ב' דחג הסוכות תרמ"ג) הוא ד"ה כתר יתנו לך (קונטרס "חנוך לנער" ע' 11).

"מקדש אדני-כוננו ידיך"³¹.

ובשנת הצדי"ק נמצאים כבר בשנת ה'תשנ"ב, "הי' תהא שנת נפלאות בכל": "נפלאות" – קאי על נפלאות הגאולה העתידה, כמ"ש³² "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ויש לומר שקאי גם על ה"תורה חדשה" דלעתיד לבוא (פנימיות התורה, שנקראת "חן", ר"ת "חכמה נסתרה", וי"ל שפירושו גם "חכמה נפלאה") שתהי' באופן של "נפלאות" ("נפלאות מתורתך"³³) לגבי לימוד התורה בעולם הזה; ו"נפלאות בכל"³⁴, "בכל מכל כל", כמ"ש אצל האבות ש"הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא"³⁵, שזוהי השלימות דלעתיד לבוא.

ובשנת ה'תשנ"ב נמצאים כבר בשנת פרשת וירא, שבו מודגשת השייכות לגאולה האמיתית והשלימה שבה יהי' שלימות הגילוי ד"ירא אליו ה'" לכאו"א מישראל, וקביעותו בחי' מרחשון, שמורה על המשכת והתגלות החיות (חי') האלקי בכל עניני העולם שעוסקים בהם בחודש מרחשון, ששלימותו לאחרי הנצחון ד"אשר חרפו עקבות משיחך ברוך ה' לעולם אמן ואמן" (בסיום וחותרם שיעור תהלים דיום חי' בחודש); ותוך ג' ימים לכ"ף מרחשון³⁶, בחי' הכתר, שמורה על התגלות מלכותו של הקב"ה בכל העולם

"חיילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיחך"²⁴, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח²⁵: "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח", כמרומו גם בהמשך הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיחך" – "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"²⁶, ש"אמן" (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה על הנצחון במלחמה²⁷, שעיי"ז נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ג. ובהדגשה יתירה בדורנו זה – דור השלישי²⁸ לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין שכבר נסתיימה ונשלמה כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחרי המשך העבודה דחיילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"²⁹.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדי"ק – לאחרי סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסיומו וחותרו "אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחותרו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידיו כוננהו", דקאי על בית המקדש דלעתיד³⁰,

(31) בשלח טו, יז.

(32) מיכה ז, טו.

(33) תהלים קיט, יח.

(34) ולהעיר, שהב' הוא גם ר"ת בינה, נפלאות בינה, שבזה מודגש יותר השייכות ד"נפלאות" לפנימיות התורה.

(35) ב"ב טז, טע"ב ואילך.

(36) להעיר, שבכ"ף מרחשון שנה זו מתחילה שנת הקל"ב דבעל יום ההולדת, ובמזמור תהלים המתאים לשנה זו מדובר ע"ד שבועת הקב"ה על הנצחיות דמלכות דוד: "נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה גו'", "שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי", וכן ע"ד הנצחיות דביהמ"ק: "קומה ה' למנוחתך גו'", "כי בחר ה' בציון אוה למושב לו", "זאת מנוחתי עדי עד".

(24) תהלים פט, נב.

(25) ספי"א.

(26) שם, נג.

(27) ראה נזיר בסופה. וש"נ.

(28) להעיר ממ"ש "עטרת זקנים בני בנים" (משלי יז, ו. וראה אבות פ"ו, ח. ב"ר פס"ג, ב). "לא ימוש מפך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך גו' מעתה ועד עולם" (ישעי' נט, כא. וראה ב"מ פה, א).

(29) תבוא כט, ג.

(30) מדרש תהלים עה"פ.

לעתיד לבוא (כנ"ל*).

בקרוב הארץ⁴⁵; וכן הכתר החדשים שלאח"ז עד לסיימה של שנת הצדיק⁴⁶ ב"מעשה ידינו כוננהו", בנין ביהמ"ק השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד"⁴⁷ (ש"זכה בכתר מלכות . . לו ולבניו . . עד עולם⁴⁸) ש"בונה המקדש"⁴⁹ – תיכף ומיד ממש . . כיון שכבר נתקיים מ"ש⁵⁰ "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרחשון⁵¹, ובתוספת "אמן"⁵², שמורה על הקיום בפועל ממש⁵³).

ד. ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכאור"א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁵⁴, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁵⁵, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונועים ומעכבים כו', הי' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁵⁶ שבדורנו, שכבר נסתיימו

ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ"ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר החדשים שלאחריו: הכתר דחודש כסלו, שסיימו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש³⁷, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה³⁸, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו³⁹; הכתר דחודש טבת⁴⁰ – "ירח שהגוף נהנה מן הגוף"⁴¹, שרומז על ההנאה מהגוף שלמעלה, יש האמיתי, מהגוף שלמטה, יש הנברא⁴²; והכתר דחודש שבט⁴³, שהעשירי שבו יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל⁴⁴ מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . מתגלה ומאיר . . ופועל ישועות

(37 להעיר ממ"ש במדרש (יל"ש מ"א רמז קפד) ש"בכ"ה בכסלו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן . . ומעתה הפסיד כסלו שנגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה, חנוכת חשמונאי, ומסיים: "וכן מרחשון (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב"ה לשלם לו" – בחנוכת ביהמ"ק השלישי שתהי' בחודש מרחשון.

ולהעיר גם מהשייכות לפרשת וירא – שבסיימה נאמר "בהר ה' יראה", ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכנתו ולהקריב כאן קרבנות" (כב, יד ובפרש"י).

(38 ראה בארוכה אמ"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך. ועוד. כסלו, ר"ה לחסידות. (39 כולל ובמיוחד כ"ף כסלו שבו נשלמה הגאולה די"ט

כסלו, ר"ה לחסידות. (40 ולהעיר, ש"כ"ף בו הוא יום ההילולא דהרמב"ם ז"ל. שסיום וחזותם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

(41 מגילה יג, א.

(42 ראה לקו"ש חט"ו ע' 382 ואילך.

(43 חודש הי"א (עשתי עשר חודש) – שקשור עם בחי' הכתר שלמעלה מעשר ספירות.

(44 תניא אגה"ק סז"ך וכו"ל.

(45 ובכ"ף בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעליו והשלימות דעשיי שבו.

(46 בהכתר דחודש ניסן – ביום עשתי עשר יום, שקשור עם בחי' הכתר (כנ"ל הערה 32).

(47 רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(48 שם פ"א ה"ז.

(49 שם רפ"א.

(50 הושע ג, ה.

(51 ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 66 ואילך.

(52 ר"ת "א-ל מלך נאמן" (שבת קיט, ב. סנהדרין קי, סע"ב ואילך).

(53 ראה חדא"ג מהרש"א לסנהדרין שם.

(54 פ"י הברטנורא למגילת רות.

(55 ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

(56 יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור (ראה ד"ה פדה

(* סי"א בהשיחה (ה'תונועודיות' שם ע' 273).

דיום הש"ק⁶¹ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁶²) **פרשת וירא**, כדרשת חז"ל⁶³ "מאי דכתיב (בפרשת וירא⁶⁴) ויגדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין . . . ואומר לו (הקב"ה) לדוד טול (כוס של ברכה) וברך, ואומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר⁶⁵ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה יהי בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁶⁶, "הנה זה (המלך המשיח) בא"⁶⁷, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיצו ורננו שוכני עפר"⁶⁸), ו"הנה אלקינו זה גו' זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו"⁶⁹, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עלי': "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

61 ששייכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (דיום השבת*) "והראנו . . . בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך", "הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

62 ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"נ.

63 פסחים קט, ב.

64 כא, ח.

65 תהלים קטז, יג.

66 ראה תענית שם. שמו"ר ספ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

67 שה"ש ב, ב. ח. ובשהש"ר עה"פ.

68 ישעי' כו, יט.

(* נוסף על החיוב הזהכרת "מלכות בית דוד בבונה ירושלים" ברכת המזון שבכל יום (ברכות מז, ב).

ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיקובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ובסגנון דפרשת השבוע – שצריכים רק לקבל ההתגלות ד"וירא אליו ה'", הן בנוגע לבנ"י (אליו), והן בנוגע לכל העולם . . . בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "וידע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם יהי ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צווחת כו"⁷⁰, וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק"⁷¹, ועאכו"כ בנוגע לבנ"י שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁷².

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשתוקק לסעודה דלוי'תן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דלוי'תן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"ואכלת ושבעת וברכת"⁷³ לאמיתתה עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעיתיד לבוא, ותיכף ומיד ממלא הקב"ה בקשתו – בהסעודה

בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פ"ב).

57 מדרש תהלים מזמור עג בסופו.

58 חבקוק ב, יא.

59 ישעי' כה, ט. וראה תענית בסופה.

60 עקב ח, יו"ד.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחי'

וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, וישראל רחמים בן חיה מושקא שיחי'

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחי'

נבואה גלוי' ממש של בעל יום ההולדת

א. כאשר רואים שישנו "סער גדול בים"¹, "מלכיות מתגרות זו בזו"² – צריכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשלי הסער הגדול הזה"^{2*}, כדי שיהודי ידע שמשיח צדקנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כולנו"³, שכן, "אם ראיית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח"!!

ומכיון שידועים ש"הנה זה עומד אחר כולנו" – יש להזדרז "צופוצן די קנעפלאך פון דעם מונדיר" [=לצחצח את כפתורי המדים] (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴), שכן, "אוי ואבוי" ("אך און וויי") יהי' כאשר יבוא משיח צדקנו וכל ששים ריבוא בני יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא יהי' היחידי – "יחיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הכפתורים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ם⁵: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אם הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פעולה זו מביא את הגאולה כעבור רגע אחד בלבד, ובלשון הרמב"ם⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, שהרי מדובר אודות פס"ד להלכה, ובהלכה לא שייך ענין של "צחות"!! "הלכה" ו"צחות" הם שני דברים מנוגדים!

ב. וכאמור, יש להזדרז בכל זה, שכן, "הנה זה עומד אחר כולנו", ואין מה להמתין יותר! אפילו בזמן הגמרא אמרו שכבר "כלו כל הקיצין"⁷, ועאכו"כ בימינו אלו! וכל הענינים שהיו צריכים לעבור, חבלי משיח וכיו"ב – כתב אדמו"ר האמצעי⁸ בזמנו שכבר יצאו י"ח בכל ענינים אלו, ועאכו"כ לאחרי כל מה שאירע בדורנו – "לא תקום פעמיים צרה"⁹, הרי בודאי ובודאי שכבר צריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה באופן ד"בשובה ונחת תושעון"¹⁰.

ובפרט שרואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדרשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיימו בשלימותם בדורנו זה!

ומה שישנם כאלו שלועגים לזה כו' – הרי אדרבה: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים

1) יונה א, ד.	מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).
2) מדרש לקח טוב עה"פ לך לך יד, א. וראה ב"ד פמ"ב, ד.	5) הל' תשובה פ"ג ה"ד.
2*) יונה שם, יב.	6) שם פ"ז ה"ה.
3) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ע' שזו. ועוד.	7) סנהדרין זו, ב.
4) שיחת שמח"ת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר	8) ראה סער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).
	9) ל' הכותב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הע' 55.
	10) ישעי' ל, טו.

כבר בדור האחרון של הגלות, הדור שיזכה לגאולה – בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו הידועה אודות "מלחמת בית דוד".

הפלא ופלא: יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני למעלה משמונים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו – נבואה גלו' ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות – דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויבך ה'"¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודרגא שני' (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך"¹¹, יהודים שבכללם הם "מאמינים בה' ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פיינע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", היינו, שמחרפים ומלעיגים מענין זה! והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויבך ה'", אבל הם מלבישים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיסודי הדת, י"ג עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם¹² ש"כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיחך", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיצטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיחך": כאשר יהודי אומר שנמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיחך", "הנה זה עומד אחר כתלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולועגים מזה! ולא עוד אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחרף "עקבות משיחך", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [איך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיחך", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אומרים הם – שסוף סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל עכשיו אין מה למחר... ובודאי שאין לדרוש מהקב"ה להוציא את בני' מהגלות, צריכים לשבת ולחכות, ובינתיים – "זאָלן אידן שטעקן אין גלות" [=שיהודים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא

ליצלן! ומה צריכים לעשות – לרקוד לפני הגוי!

וגם טענה זו מלבישים הם באיצטלא של "יראת שמים": מכיון שלפני כמה מאות שנים היו יהודים שהוכרחו לרקוד – בלבוש "עור דוב" – לפני הגוי... הרי זו "הוכחה ברורה" שכך צריכה להיות הנהגה של יהודים!... ולכן, ממשיכים לטעון, כאשר מבקשים, ובפרט כאשר דורשים, מהקב"ה שתבוא הגאולה מיד, "משיח נא" – הרי זה בניגוד לדרך שבה נהגו יהודים בדורות שלפנינו "לרקוד בפני הגוי"!

לפני 80 שנה לא יכלו לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיח" ע"י יהודים שומרי תומ"צ

[. .] הנהגה כזו, ועוד במסוה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגינקער" [היצה"ר] ככבודו ובעצמו, היודע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידוע פתגם החסידים ש"עשו" ה' לובש "א' זיידענע קאפאטע מיט אַ גאַרטל" [=סירטוק של משי וחגור באבנט]... יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" – הם דברים הפכיים! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטתם אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה ענין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שיהודי צריך להשתדל – בדרכי נועם ובדרכי שלום – לפעול על גוי שיקיים מצוות שנצטוו בני נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה!" ולא לרקוד לפני הגוי מפני שכך עשו שלש מאות שנה לפני הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא¹⁵ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביאת משיח!... אלא שגם "גדלות" זו לא צריכים לתת לו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיח" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש – מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיח"!"... וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח"!

ולא עוד אלא שבודאי שסוכ"ס "יערה עליו רוח ממרום"¹⁶, ויחזור בתשובה – בין אם רצונו בכך ובין אם לאו... ובלשון הידוע¹⁷: "כופין אותנו עד שיאמר רוצה אני", ואז – קרינן בו "יקריב אותנו לרצונו"¹⁸, היינו שזובח את יצרו ונפשו הבהמית, ושב בתשובה אמיתית כו'. (משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(16) ע"פ ל' הכתוב – ישע"ל לב, ט.

(13) ברכות ג, סע"א.

(17) ר"ה ו, א. וש"נ. רמב"ם הל' מעשה הקרבנות

(14) הל' מלכים ספ"ח.

פי"ד תט"ז. תו"כ ופרש"י ויקרא א, ג.

(15) יל"ש עמוס רמז תקנט.

(18) ויקרא שם.

זה שאינו רואה בעיניו אינו משנה את המציאות

אמנם, עדיין יכולים לשאול על האמור לעיל¹ שאצל כאו"א מישראל יכול להיות הענין ד"וירא אליו ה" – מדוע לא רואים הגילוי ד"וירא אליו ה" בפועל ממש?
והמענה לזה:

א) לכל לראש – העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל, כידוע המשל דכ"ק מו"ח אדמו"ר² מחכמים שנוסעים בעגלה רתומה לסוסים ומדברים דברי חכמה שמחשבתם של הסוסים על התבן כו' אינה משנה את מציאותה של החכמה שבה עוסקים החכמים היושבים בעגלה.

ב) מצינו בכמה ענינים ש"אע"ג דאיהו לא חזי מזלי חזי"3, ועד"ז בנדו"ד, ש"מזלי חזי" הגילוי ד"וירא אליו ה", ובמילא, פועל פעולתו גם בחלק הנשמה המלובשת בגוף, עד לפועל ממש.

ג) ועיקר: "וירא אליו ה" בפועל ובגלוי ממש – יהי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכל פעולה ופעולה (ובמיוחד בענין דהכנסת אורחים וגמילות חסדים ברוחניות) ממהרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' "וירא אליו ה" בפועל ובגלוי ממש.

ומכיון שכן, יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ביתר שאת וביתר עוז, וביתר חיות והתלהבות כו', כדי למהר ולזרז את הגאולה האמיתית והשלימה, אשר אפילו זירזו ברגע אחד בלבד הו"ע גדול ביותר, מכיון שמדובר אודות גאולת כל בני" שבכל הדורות, וגאולת השכינה!

וכן תהי' לנו – שתיכף ומיד ממש זוכים לגילוי ד"וירא אליו ה" בראי' חושית, כפי ש"כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה"4, כולל גם הגילוי בכל העולם כולו (בכל שבע ועשרים ומאה מדינה שעליהם מלכה אסתר בתה של שרה שחייתה שבע ועשרים ומאה שנה⁵), כאמור⁶, "מלך על כל הארץ" – בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, ארה"ק, לירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש – "הר ה' יראה"7, תיכף ומיד ממש. (משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשמ"ט - מוגה)

(4) תניא פל"ו (מו, א).

(5) ראה ב"ר פנ"ח, ג. וש"נ.

(6) סעיף ח' בהשיחה (התוועדויות שם ע' 334).

(7) פרשתנו כב, יד. וראה ברכות סב, ב.

(1) סעי' ג-ד בהשיחה (התוועדויות תשמ"ט ח"א ע' 330-1).

(2) ראה סה"מ תרפ"ח בהוספות ס"ע רא. סה"ש תש"א ע' 130.

(3) מגילה ג, סעי"א. וש"נ.

שלא ישאר יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי"

ישנם המתעטפים ב"איצטלא של משי" ("זיידענע זופיצע"), וטוענים, היתכן שעבודת השליחות תהי' בשביל לפעול ביאת משיח – הרי זו עבודה "שלא לשמה"¹, "על² מנת לקבל פרס"?!³

הן אמת שאין כוונתו בשביל חיי העוה"ז כו', אלא, בשביל ענין הכי נעלה, ביאת המשיח, אבל, סוכ"ס הרי זה "על מנת לקבל פרס", ואדרבה – "פרס" הכי גדול!
והמענה לזה – בדברי הרמב"ם:

אודות היעודים הגשמיים שבתורה, "אם בחוקתי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם גו"⁴ – מבאר הרמב"ם⁵ שאין זה בגדר של שכר, כי אם, ש"הבטיחנו בתורה . . . שיסיר ממנו כל הדברים המונעים ידינו מלעשותה . . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה . . . כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להם, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה".

וממשיך⁶, "ומפני זה נתאוו כל ישראל נביאייהם וחכמיהם לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה".

ונמצא, שהפעולה וההשתדלות בכל הקשור להבאת המשיח אינה בגדר "על מנת לקבל פרס", כי אם, דבר הכרחי להסרת המניעה ונתינת אפשרות לקיום התומ"צ בתכלית השלימות.

וענין זה – ההכרח דביאת המשיח בשביל שלימות העבודה דתומ"צ – הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה.
ובהקדמה:

הצורך בביאת המשיח אינו ענין שנתחדש לאחרונה . . . שהרי, בכל הדורות מתפללים ומבקשים בנ"י על ביאת המשיח, ועד כדי כך, שאפילו משה רבינו ביקש על זה – "שלח נא ביד תשלח" ("ביד אחר . . . שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלם לעתיד")⁷, כלומר, משה רבינו ביקש שהגאולה ממצרים תהי' ע"י "גואלם לעתיד", משיח צדקנו, ועאכו"כ בספר תהלים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

(4) שם פ"ט ה"א.

(5) שם ה"ב.

(6) שמות ד, יג ובפרש"י.

(1) ראה רמב"ם ה' תשובה פ"י ה"ה.

(2) ראה אבות פ"א מ"ג. רמב"ם שם ה"ד.

(3) ר"פ בחוקותי.

והגע עצמך:

אם בזמנו של משה רבנו הי' צורך בביאת המשיח, גם כאשר בנ"י היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומות העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷, ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחרי שכבר "כלו כל הקיצין"⁸ – **בודאי ובודאי מורגש הצורך וההכרח הכי גדול דביאת המשיח תיכף ומיד!**

ומכיון שכן, צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלתם ובקשתם של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס"⁹, באופן ש"מיד הן נגאלין"¹⁰.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לצעוק "עד מתי", וכל הקהל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשלול ענין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מתוך ניגון (וניגנו "עד מתי")]
(משיחת ש"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

7 רסנ"ב, וסו"ס קא.

(7) יעשי' ס, ב.

(10) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(8) סנהדרין צז, ב.

(9) איוב לו, ה. ברכות ת, רע"א. שו"ע אדה"ז או"ח

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר **צבי הירש ע"ה סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב ע"ה** - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל ע"ה קדנר**

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

זוהי מלחמת בית דוד בימינו אלו

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויבך ה" – אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אָט אָט קומט משיח", מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיחך"!

זוהי איפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת – ע"י הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מד' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליבאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיץ את מעיינות החסידות!

(משיחת כ"ף מרחשון ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

בימינו עבר הזמן ד"בעתה" כמה וכמה פעמים

מבואר בארוכה ב"שערי אורה" אודות החילוק שבין ב' אופני הגאולה, "בעתה" ו"אחישנה" – שיש עילוי בגאולה "בעתה" שאז נפעל בירור כל ניצוצות הקדושה בתכלית השלימות [. . .], ולאידך, יש גם מעלה בגאולה באופן ד"אחישנה" לגבי הגאולה "בעתה", כמבואר שם בארוכה.

ולהעיר, שבימינו אלו, לאחר ש"כלו כל הקיצין" – יכולים כבר לדבר אודות המעלה ד"בעתה", מכיון שכבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים... ובמילא, גם בנוגע לגאולה באופן ד"אחישנה" – הרי בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הבירורים (דבר שהי' אפשרי בזמן שבו היתה האפשרות ל"אחישנה" לפני "בעתה"), מכיון שגם ה"אחישנה" הוא בזמן ד"בעתה" גופא!

(משיחת ליל כ"ף מרחשון ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהצפיה לגאולה

והנה, נוסף על הענינים המיוחדים דהתחלת שנת הקכ"ט (לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע) – הרי בודאי ש"מזלו גובר" גם בנוגע ל"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו", שכל ענינים אלו הם באופן של התגברות

וכיון שא' הענינים הכי עיקריים הוא ה"שטורעם" אודות הגאולה האמיתית והשלימה

ע"י משיח צדקנו, כמבואר בהשיחה הידועה דשמח"ת ה"שטורעם" לפעול הגילוי ד"משיחך", ובאופן ד"אמן ואמן", שמורה על סיום וגמר הענין בתכלית השלימות – מובן, שיום הולדתו, ש"מזלו גובר", הוא זמן מסוגל ביותר לקירוב וזירוז הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן, יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהצפיה לגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא", "בכל יום" ממש, ולא רק בכל יום, אלא גם בכל שעה ובכל רגע.

ועי"ז זוכים לביאת משיח צדקנו בפועל ממש – ביום זה, בשעה זו וברגע זה, וכל המקדים הרי זה משובח, ועד שאין צורך ב"המקדים", כיון ש"הנה זה בא"!
(משיחת כ"ף מרחשון ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

צריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד

. . ועוד ועיקר – שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו בכל זה ("ס'ניטאָ קיין צייט צו רעדן"), כיון שצריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד, ממש ממש!...

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה [ההדגשה במקור])

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות

נרבת מהיטבאל יזמות

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

מרת ליליאן עליה בת אסתר שתחי' דואק
ליום הולדתה, ביום י"ט מ"ח
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י בעלה

הו"ח ר' רחמים הכהן בן מרגרט שיחי' דואק
ומשפחתם שיחיו

ולזכות

מרת אסתר בת סולטנה שתחי'
לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די